

Arrest

nr. 178 420 van 25 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. HAUWEN *loco* advocaten D. ANDRIEN en G. JORDENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 13 september 2015 België is binnengekomen, diende op 23 september 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 maart 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 maart 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 23/09/2015

Overdracht CGVS: 12/02/2016

U werd op 16 maart 2016 van 13u59 tot 17u gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocate, meester Jordens, was bij het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent moslim en bent afkomstig uit de hoofdstad Bagdad. U woonde in de wijk al-Meshtal en had een eigen zaak in de al-Sinak wijk, waar u samen met uw broer Durham werkte. U deed hoofdzakelijk laswerk en werkte als smid, terwijl uw broer zich bezig hield met de in- en verkoop van machines.

Op 10 mei 2015 kwam een gewapende groep mensen naar uw winkel. Ze zeiden dat ze van al-Hashd al-Shaabi (Popular Mobilization Units) waren en vroegen een financiële bijdrage voor hun strijd tegen het terrorisme. U weigerde te betalen en u vermoedde dat het gewoon om een groep dieven ging die zich uitgaven voor leden van al-Hashd al-Shaabi. De andere handelaars in uw wijk, kregen dezelfde groep mensen over de vloer en ook zij weigerden te betalen. Ongeveer een week later kwamen ze nog eens terug om geld te vragen. U weigerde opnieuw te betalen. Drie of vier dagen daarna, kwamen ze nogmaals terug en u weigerde nogmaals. Op 28 mei 2015 kwamen ze voor de vierde keer langs in uw winkel. Deze keer escaleerde de situatie, omdat ze u nu echt wilden dwingen om te betalen. Een van de leden van de criminele groep hief zijn geweer tegen u en er ontstond een ruzie. Uw broer kwam tussenbeide en ook andere mensen van op straat kwamen binnen, om de criminelen weg te jagen. De personen die zich uitgaven voor leden van al-Hashd al-Shaabi vertrokken, maar voor ze buiten gingen, zei een van hen tegen u dat u dit duur te staan zou komen.

Op 2 juni 2015 ging u samen met uw broer uw winkel open doen. Uw broer Durham was de winkel aan het schoonmaken, terwijl u ontbijt ging halen. Toen u terug kwam met het ontbijt, hoorde u schoten dichtbij. U liep naar uw winkel en u trof er uw broer aan die vermoord op de grond lag. Uw broer werd gedood door twee kogels, een in zijn hoofd en de andere in zijn borst. Uw buurman Mohammad had gezien dat twee gemaskerde mannen op een brommer de schoten afgevuurd hadden en daarna meteen weg gereden waren. U diende klacht in bij de politie naar aanleiding van de moord op uw broer, maar de daders werden niet gevat. U dook onder, omdat u vreesde dat ze u ook gingen vermoorden. U deed uw winkel niet meer open en verbleef afwisselend bij twee van uw ooms. U wilde Irak verlaten en verzamelde een bedrag van 8000 dollar voor de reiskosten. Op 26 augustus 2015 verliet u Irak. U vloog van de luchthaven van Bagdad naar Istanbul. Vanuit Turkije reisde u verder via Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland, tot u België bereikte op 13 september 2015. Op 23 september 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas, legde u volgende documenten voor: uw origineel paspoort, afgeleverd op 28 november 2011 in Bagdad; uw originele identiteitskaart, afgeleverd te al-Rusafa op 1 maart 2015; uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd op 8 februari 2009 te Sadr City; een kopie van de bewonerskaart van uw vader, afgeleverd op 7 augustus 2012 te Bagdad; een kopie van de rantsoenkaart van uw familie, afgeleverd op 25 oktober 2013 te Bagdad; een kopie van de overlijdensakte van uw broer; een kopie van het autopsierapport; een klacht die u indiende bij de politie; drie politierapporten en een verklaring die u aflegde bij de rechtbank. U gaf ook een lijstje af met de contactgegevens van uw broers en zussen.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria van de Conventie van Genève, namelijk ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u problemen kreeg met een groep criminelen die zich uitgaven als leden van al-Hashd al-Shaabi. U en een heleboel andere handelaars uit de al-Sinak wijk werden om financiële bijdrages gevraagd, die jullie weigerden te betalen, waardoor de situatie uiteindelijk escaleerde en uw broer vermoord werd. U stelde dat u gevisieerd werd door deze groep criminelen, omdat zij dachten dat u anderen had aangezet om niet te betalen en u op die manier ervoor zorgde dat ze in uw buurt geen geld konden ophalen. Uit niets blijkt dat u gevisieerd werd, omwille van een van de criteria van de Conventie van Genève. Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen die verband houden met één van de hierboven vernoemde criteria van de Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U diende een klacht in bij de politie na de moord op uw broer. De politie kwam ter plaatse en nam uw verklaring en die van uw buurman op. Er werd tevens een autopsierapport opgesteld en de klacht werd overgemaakt aan de rechtbank. Voordien had u geen klacht ingediend naar aanleiding van de afpersing en bedreiging, maar u verklaarde dat u niet naar de politie stapte, omdat u dacht dat ze toch niets zouden doen en u verwees naar de algemene veiligheidssituatie in Bagdad (CGVS pg 12).

Uit niets bleek dat u geen bescherming zocht of kreeg omwille van een de redenen die verband houden met de Vluchtelingenconventie. Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat uw aanvraag vreemd is aan de Conventie van Genève.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend, indien hij een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. U hebt echter niet aannemelijk kunnen maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming a) en b). De geloofwaardigheid van uw relaas wordt immers ondermijnd door een aantal zaken:

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u in het bijzonder geïnterviewd werd door de groep criminelen. U stelde dat alle handelaars in de buurt om geld gevraagd werd en dat niemand van hen betaalde. U verklaarde dat de andere handelaars uit uw buurt geen verdere problemen kenden met deze groepering, terwijl u persoonlijk een ernstige bedreiging kreeg en uw broer vermoord werd. U stelde dat u geïnterviewd werd, omdat de criminelen dachten dat u de andere handelaars ertoe aangezet had om niet te betalen. U vermoedde dat ze dit dachten, omdat u geen aandacht aan hen besteed had toen ze bij u langs kwamen, omdat u steeds weigerde te betalen en door de manier waarop u met hen gepraat had (CGVS pg 17 en 18). Bij de DVZ had u dan weer verklaard dat de omstaanders bij de ruzie op 28 mei 2015 gezegd hadden dat u hen had aangespoord om niet te betalen. Hiermee geconfronteerd zei u dat u zoiets niet gezegd had tijdens het interview bij de DVZ en dat de tolk u misschien niet goed begrepen had (CGVS pg 19). Nochtans verklaarde u dat het interview bij de DVZ goed verlopen was en werden uw verklaringen na het interview voorgelezen in het Arabisch, zodat u de mogelijkheid had om correcties aan te brengen, indien iets verkeerd genoteerd zou geweest zijn. Bijgevolg is het louter verwijzen naar een mogelijke vertaalfout, onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd, door uw niet doorleefde verklaringen over de dag dat uw broer vermoord werd. Toen u gevraagd werd heel gedetailleerd te beschrijven wat er allemaal gebeurd was op die dag, herhaalde u in bijna exact dezelfde bewoordingen wat u voordien verklaard had (CGVS pg 13 en pg 9), en kon u geen enkel detail toevoegen aan uw bondige verklaring, terwijl u gevraagd werd om de zaken heel gedetailleerd te beschrijven. Dit wijst op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen. Toen u nogmaals de kans geboden werd meer details te geven, kon u niets meer vertellen dan dat uw broer op de grond lag in de winkel, dat hij de winkel aan het poetsen was en dat hij met twee kogels beschoten was. U kon niet vertellen in welke positie u uw broer had aangetroffen en u beperkte zich tot het uiterst summiere antwoord dat hij gewoon op de grond lag en met twee kogels beschoten was (CGVS pg 13).

Voorts legde u vage verklaringen af over de criminelen die u bedreigden en de tijdstippen waarop ze naar uw winkel kwamen. U verklaarde dat ze de eerste keer langskwamen op 10 mei 2015, dat ze een vierde keer kwamen op 28 mei 2015 en dat uw broer vermoord werd op 2 juni 2015. Toen u echter gevraagd werd naar de andere keren dat zij bij u langs kwamen, werd u plots erg vaag, en kon u zich niet veel meer herinneren. Het contrast tussen enerzijds de exacte data die u kon opgeven en de erg vage verklaringen anderzijds, roept vragen op. U verklaarde dat u zich niet kon herinneren wanneer de criminelen voor de tweede keer langskwamen, dat het een week later was en herhaalde nogmaals dat u het zich niet kon herinneren (CGVS pg 12). De derde keer dat ze geld kwamen vragen, gebeurde volgens u drie à vier dagen later. Toen u gevraagd werd hoeveel tijd verstreken was tussen de derde en de vierde keer, zei u dat het ongeveer dertien dagen was (CGVS pg 12). Wanneer de verschillende tussenperiodes bij elkaar opgeteld worden, blijkt de door u opgegeven situering in de tijd niet te kloppen. De eerste keer dat ze kwamen was op 10 mei, de tweede keer een week later, wat dan 17 mei moet geweest zijn, daarna drie of vier dagen later, dat moet dan rond 20 of 21 mei geweest zijn, waardoor er tussen de derde en de vierde keer, geen dertien dagen konden zitten, maar slechts zeven of acht dagen, wat toch bijna een verschil van een week geeft. U bleef ook erg vaag over uw belagers en kon slechts een heel summiere beschrijving geven van de criminelen, waarmee u nochtans vier keer contact gehad hebt. U verklaarde dat ze gemaskerd waren, militaire kledij droegen en gewapend waren. Toen u gevraagd werd iets meer te vertellen over de twee personen van de groep waarmee u gesproken had, zei u enkel dat ze gemaskerd waren en u enkel hun ogen kon zien en dat ze groot waren. U vertelde dat ze een vlag bij hadden van al-Hashd al-Shaabi om zich te kunnen uitgeven voor leden van deze groepering, maar u kon enkel een zeer vage beschrijving van deze vlag geven. U antwoordde enkel dat ze een witte kleur had en dat er misschien twee geweren op stonden. Nadat u gevraagd werd of er nog andere kleuren op te zien waren, voegde u nog toe dat er ook groen op de vlag stond (CGVS pg 11). Indien u werkelijk vier maal met deze criminelen geconfronteerd zou geweest zijn, zou toch van u mogen verwacht worden dat u meer details over hen kan verstrekken.

Ten slotte wordt uw geloofwaardigheid in sterke mate aangetast, door uw opvallend gebrek aan interesse in de verdere evolutie van uw problemen.

U nam namelijk geen contact meer op met de andere handelaars om na te gaan of de criminelen nog terugkwamen naar uw winkel (CGVS pg 17). U zei dat u bang was, dat u geen aandacht had om zoiets te doen en dat u bezig was het bedrag te verzamelen dat u nodig had om Irak te kunnen verlaten (CGVS pg 17). U wist niet of u nog gezocht wordt door deze personen en zocht geen contact met de andere handelaars om na te gaan of de groep criminelen nog actief was in uw buurt (CGVS pg 17). Het kan niet overtuigen dat u op geen enkel ogenblik eraan gedacht zou hebben om de handelaars uit uw buurt, die u goed kende, aangezien jullie geregeld samen kwamen om zaken die in de buurt gebeurden te bespreken (CGVS pg 18), op te bellen om te informeren naar de situatie. U bleef nog enkele maanden in Irak na de gebeurtenissen in uw wijk (CGVS pg 17) en ook nadien mag van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de situatie in uw buurt, omdat het voor u niet bijzonder moeilijk kan zijn om een of meerdere handelaars uit uw buurt eens te contacteren en te informeren naar de situatie.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de problemen die u kreeg met een groep criminelen die zich uitgaven voor al-Hashd al-Shaabi en de moord op uw broer Durham. Wat de documenten betreft, die u voorlegde ter staving van de moord op uw broer, namelijk een kopie van de overlijdensakte, een kopie van een autopsierapport, een kopie van de klacht die u indiende, drie kopieën van politierapporten en een kopie van uw verklaring voor de onderzoeksrechtbank, dient opgemerkt te worden dat aan documenten slechts bewijswaarde kan gehecht worden indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De bewijswaarde van Irakese documenten is bijzonder beperkt, gezien de wijdverspreide fraude met documenten. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, blijkt dat zowat elk document op frauduleuze wijze kan verkregen worden. De door u voorgelegde documenten kunnen de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen, dan ook niet opheffen. Bijgevolg komt u in niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen.

In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische militie geleid. De aanwezigheid van deze militie heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische militie op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw origineel paspoort, uw originele identiteitskaart, uw origineel nationaliteitsbewijs, een kopie van de bewonerskaart van uw vader en de kopie van jullie voedselrantsoenkaart, staven uw identiteit, nationaliteit en afkomst uit Bagdad, gegevens die door het CGVS niet betwist worden. Het lijstje met de contactgegevens van uw broers en zussen legde u louter ter info voor, en bevat geen informatie die relevant is voor uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert zes grieven aan als volgt:

“Schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikel 8.2 van de Richtlijn 2005/85/CE, van artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/UE, van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

In essentie oordeelt de bestreden beslissing dat de vluchtelingenstatus niet kan worden erkend aan de verzoeker omdat zijn aangehaalde problemen geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève houden, mening die wordt gedeeld door de verzoeker.

Bovendien, oordeelt de bestreden beslissing dat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden erkend aan verzoeker omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag, mening die wordt absoluut niet gedeeld door de verzoeker.

▪ *Eerste grief: Betreffende « de reden waarom u (de verzoeker) in het bijzonder geïnterviewd werd door de groep criminelen »*

De verwerende partij stelt dat verzoeker in de loop van zijn asielaanvraag tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over de reden waarom hij in het bijzonder geïnterviewd werd door de gewapende groep. Zo zou de verzoeker hebben verklaard bij het CGVS dat hij geïnterviewd werd door de groep criminelen omdat ze dachten dat hij de andere handelaars van de wijk ertoe aanzet had om niet te betalen, terwijl hij bij de DVZ zou hebben gezegd dat hij hen had aangespoord om niet te betalen.

De verzoeker gehandhaafd zijn standpunt: hij heeft nooit verteld aan de DVZ dat hij de andere handelaars had overtuigd om niet te betalen. Wat hij heeft gezegd - bij de DVZ en bij het CGVS - is dat hij denkt dat hij geïnterviewd werd door de criminelen omdat ze dachten dat hij de andere handelaars ertoe aanzet had om niet te betalen.

Gedurende zijn gehoor bij de DVZ, heeft de verzoeker verteld: « Ze vroegen dit ook aan andere winkels in de buurt. Ze kwamen regelmatig terug om geld te betalen. Ze verplichtten me toch om geld te betalen. Daarop ontstond een discussie die een vechtpartij werd. De omstanders zegden dat ik hen had aangespoord om niet te betalen. (...) Als ik in de winkel was geweest, hadden ze mij ook vermoord. Ze dachten dat mijn broer anderen aanspoorde om niet te betalen. » (DVZ gehoor, antwoord op de vijfde vraag). De verwerende partij schatte het antwoord van de verzoeker niet op zijn juiste waarde en heeft de slechtste aanpak voor de verzoeker genomen. De verzoeker heeft nooit gezegd dat hij de andere handelaars had aangespoord om niet te betalen maar dat de omstanders het hebben gezegd aan de gewapende mannen. Voorts, zei hij duidelijk dat de gewapende mannen dachten dat ze de andere handelaars aanspoorde om niet te betalen. Een onpartijdige en zorgvuldige lezing van de verklaringen van de verzoeker zou Uw Raad moeten aansporen om de analyse van de wederpartij af te wijzen.

Voorts, als het geloofwaardigheid examen die normaal gezien wordt uitgevoerd een noodzakelijk etappe is om na te komen of de verzoeker bescherming zou moeten krijgen, is het ook belangrijk te vermijden dat het de vraag zelf verhuut. In het geval dat er een twijfel bestaat over de werkelijkheid van sommige feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, stelt de uitdrukking van deze twijfel de verwerende partij niet vrij van zich af te vragen in fine over het bestaan van een vrees voor vervolging van de verzoeker. In casu, is het niet mogelijk, gebaseerd op het feit vermeld hier boven, te concluderen dat hij niet vreest voor vervolging in zijn land van herkomst. Inderdaad, zoals gezegd hier boven, worden de verklaringen van de verzoeker niet op hun juiste waarde geïnterpreteerd door de verwerende partij. Tweede, heeft dit vraag - de verzoeker heeft hij of niet gevraagd aan de andere handelaars om niet te betalen - geen enkele effect op de problemen van de verzoeker en zijn ze dus niet relevant. Inderdaad, dat hij het effectief zou gevraagd hebben of dat de gewapende mannen dat dachten op basis van wat andere mensen hen hadden gezegd, komt het uiteindelijk op hetzelfde neer: in elk geval, vreest de verzoeker voor zijn leven omdat de criminelen denken dat hij de andere handelaars had aangespoord om niet te betalen. Daarover, werd er al door de Raad van State beoordeeld dat: « il peut être exigé, dans le cadre de cette procédure, que le demandeur d'asile produise à l'appui de sa demande des récits constants et dépourvus de contradictions de nature à en ruiner la crédibilité; que les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables » (Raad van State, 15 december 2009, n°198.949, p.5). Wat niet het geval is in casu.

Door geen objectief en onpartijdig onderzoek van de verklaringen van de verzoeker te maken, heeft de verwerende partij het artikel 8, §2, a) van de Richtlijn 2005/85/CE geschonden.

- *Tweede grief: Betreffende het feit dat « de geloofwaardigheid wordt ondermijnd door uw (de verzoeker) niet doorleefde verklaringen over de dag dat uw (zijn) broer vermoord werd »*

Vervolgens verwijt de verwerende partij de verzoeker geen gedetailleerde verklaringen te kunnen geven over de dag waarop zijn broer vermoord werd: « U kon niet vertellen in welke positie u uw broer had aangetroffen en u beperkte zich tot het uiterst summier antwoord dat hij gewoon op de grond en met twee kogels beschoten was » (beslissing, p. 2).

Hiertoe dient te worden opgemerkt dat verwerende partij niet rekening gehouden heeft met de traumatische effecten van dergelijke situatie. De ontdekking van de moord van een familielid is zeker een schokkende toestand die verklaart waarom de verzoeker geen gedetailleerd beeld heeft van het moment wanneer hij het levenloze lichaam van zijn broer ontdekte. Het is ongehoord en schandelijk dat de verwerende partij het weinig geloofwaardigheid acht aan het asielrelaas van de verzoeker omdat hij geen hele gedetailleerde herinneringen over dit moment heeft.

Voorts, kan de verwerende partij zeker niet eisen dat de verzoeker zich precies herinnert in welke positie hij zijn broer had aangetroffen, zoals hij in de bestreden beslissing doet. Deze opmerking is op de grens van onfatsoenlijkheid. De verwerende partij toont hier aan een totaal gebrek aan menselijkheid.

Teneinde, verwijt de verwerende partij aan de verzoeker: « Toen u gevraagd werd heel gedetailleerd te beschrijven wat er allemaal gebeurd was op die dag, herhaalde u in bijna exact dezelfde bewoordingen wat u voordien verklaard had (...) Dit wijst op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen ». Opnieuw, heeft de verwerende partij de slechtste aanpak voor de verzoeker genomen. Wanneer de vraag hem werd gesteld, legde de verzoeker de situatie zoals hij het leefde uit en zoals hij het daarvoor had uitgelegd gedurende zijn gehoor (CGVS gehoor, pp. 9 en 13). Echter, wanneer de verwerende partij een reeks vragen vroeg aan de verzoeker (getuigen, uur, medische hulp, klacht bij de politie en volgende procedure), was de verzoeker in staat om te beantwoorden zonder enige moeite (CGVS gehoor, pp. 13-14). Het feit dat de verzoeker in staat was om deze vragen gemakkelijk te beantwoorden toont aan dat hij deze situatie echt heeft geleefd en niet heeft ingestudeerd. De verwerende partij plaatst de verzoeker in het dilemma van de heks: het maakt niet uit wat hij zegt, zal het niet geschikt zijn voor de verwerende partij.

Opnieuw, door geen objectief en onpartijdig onderzoek van de verklaringen van de verzoeker te maken, heeft de verwerende partij het artikel 8, §2, a) van de Richtlijn 2005/85/CE geschonden.

- *Derde grief: Betreffende « u (de verzoeker) vage verklaringen af over de criminelen die u (de verzoeker) bedreigen en de tijdstippen waarop ze naar uw (de verzoeker) winkel kwamen »*

Ook met betrekking tot de criminelen die hem bedreigden en de tijdstippen waarop ze naar zijn winkel kwamen zou verzoeker volgens de verwerende partij vage verklaringen hebben afgelegd.

I. Betreffende de tijdstippen waarop de criminelen naar zijn winkel kwamen:

In de bestreden beslissing vermeldt de verwerende partij: « U verklaarde dat ze de eerste keer langskwamen op 10 mei, dat ze een vierde keer kwamen op 28 mei 2015 en dat u broer vermoord werd op 2 juni 2015. Toen u echter gevraagd werd naar de andere keren dat zij bij u langs kwamen, werd u plots erg vaag, en kon u zich niet veel meer herinneren. Het contrast tussen enerzijds de exacte data die u kon opgeven en de erg vage verklaringen anderzijds, roept vragen op. »

Eerst, is de verzoeker verrast door de grondigheid waarmee hij op de vragen had moeten antwoorden, volgens de verwerende partij. Vooral gegeven het feit dat hij, op het begin van het gehoor, werd herinnerd door de agent dat het belangrijk was om de waarheid te vertellen en door zijn advocaat dat als hij iets niet wist, het beter was om het te zeggen in plaats van te proberen koste wat het kost om een antwoord te geven. Als de verzoeker in staat was geweest om specifieke datums voor elke gebeurtenis te geven, zou de verwerende partij hem zeker hebben verwijten dat hij zijn verhaal had bestudeerd, zoals ze het heeft gedaan betreffende de moord van zijn broer.

Voorts, zou de verzoeker graag de aandacht van Uw Raad trekken op het feit dat, in logischerwijze, de drie datums die de verzoeker zich herinnerd precies de meeste opmerkelijk zijn: 1° de eerste keer dat de criminelen kwamen, 2° de vierde keer wanneer de situatie escaleerde en 3° de dag wanneer hij het levenloze lichaam van zijn broer ontdekte. De tweede en derde keren, kwamen de criminelen alleen om geld te vragen. Dat verklaart het contrast tussen, enerzijds, de exacte datums die de verzoeker kon opgeven en de « vage verklaringen », anderzijds.

De verwerende partij concludeert: « Wanneer de verschillende periodes bij elkaar opgeteld worden, blijkt de door u opgegeven situering in de tijd niet te kloppen (...) er tussen de derde en de vierde keer, geen dertien dagen konden zitten, maar slechts zeven of acht dagen (...) ».

Tijdens zijn gehoor, waren de verklaringen van de verzoeker de volgende:

« - Eerste keer was 10 mei, wanneer tweede keer? Ik herinner mij niet, een week later, ik herinner mij het niet.

- Derde keer, wanneer of hoeveel later? Drie/vier dagen later.

- Tussen derde en vierde keer, hoeveel tijd tussen? Denkt lang na. Zo dertien dagen. Zoiets.

- En die ruzie, was dat dan 28 mei? Ja, (...) » (CGVS gehoor, p.12)

De verwerende partij maakt een nauwkeurige berekening op basis van de verklaringen - die de verzoeker zelf zei dat hij niet zeker was - om te concluderen aan de inconsistentie van het asielrelaas. Hiertoe dient te worden benadrukt dat de beweerde inconsistentie is wat oppervlakkig en doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Ten einde, is het normaal dat verzoeker niet alle specifieke datums waarop de criminelen langskwamen precies zou herinneren aangezien de incidenten bijna een jaar geleden hebben plaatsgevonden.

In deze omstandigheden, is er dus geen reden om het relaas als ongeloofwaardig af te doen op basis dat verzoeker zich vergiste omtrent de precieze tijdstippen waarop de criminelen voor de derde en de vierde keren naar zijn winkel kwamen.

II. Betreffende de beschrijving van de belagers:

Wat betreft de belagers, verwijt de verwerende partij dat verzoeker slechts een « heel summiere beschrijving van de criminelen » kon geven.

Verzoeker had een voldoende beschrijving van de belagers gegeven gezien de manier waarop ze zich presenteerde aan zijn winkel. Aangezien het feit dat de criminelen gemaskeerd waren, kon hij er niet veel meer informatie aan toegeven dan dat de criminelen groot, in militaire kledij, gewapend en met een vlag waren. Opnieuw, is de verzoeker verrast door de grondigheid waarmee hij op de vragen had moeten antwoorden, volgens de verwerende partij. Zou hij fysieke kenmerken moeten uitvinden om de verwerende partij te overtuigen?

Teneinde, krachtens artikel 202 van de Handbook and guidelines on procedures and criteria for determining refugee status van de Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen: « Since the examiner's conclusion on the facts of the case and his personal impression of the applicant will lead to a decision that affects human lives, he must apply the criteria in a spirit of justice and understanding and his judgement should not, of course, be influenced by the personal consideration that the applicant may be an "undeserving case" ». Bovendien, volgens artikel 203 van dezelfde Handbook: « After the applicant has made a genuine effort to substantiate his story there may still be a lack of evidence for some of his statements. As explained above (paragraph 196), it is hardly possible for a refugee to "prove" every part of his case and, indeed, if this were a requirement the majority of refugees would not be recognized. It is therefore frequently necessary to give the applicant the benefit of the doubt. ». Uw Raad verwijst trouwens regelmatig naar dit beginsel in zijn arresten om te besluiten tot de geloofwaardigheid van een relaas (b.v. RVV, n°18.937 van 20 november 2008, § 2.8 ; RVV n° 27.489 van 19 mei 2009, § 2).

▪ *Vierde grief: Betreffende het gebrek aan interesse in de verdere evolutie van de problemen van de verzoeker.*

Ook beweert de verwerende partij dat geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoeker wordt aangetast door zijn gebrek aan interesse in de verdere evolutie van zijn problemen. Verwerende partij verwijt dat verzoeker geen contact meer met de andere handelaars opnam om na te gaan of de criminelen nog terugkwamen naar zijn winkel.

Dit argument is nogmaals oppervlakkig en ongegrond. Het is gewoon logisch dat iemand die persoonlijk bedreigd werd en die zijn broer vermoord vond in zijn winkel niet de bedoeling heeft om te leren over de latere situatie terwijl hij probeert om het land te ontvluchten uit angst om gevonden en gedood te worden op zijn beurt. Het is gewoon een menselijke reflex die we bij iedere persoon in een soortgelijke situatie zou vast stellen.

Door geen rekening te houden met de individuele situatie van de verzoeker heeft de verwerende partij het artikel 27, c), van het K.B. van 11 juli 2003 en het artikel 8.2 van de Richtlijn 2005/85/CE geschonden.

Hoewel het begrijpelijk is dat de verwerende partij aan het asielbeleid opgelegd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie moet voldoen en daarom de gevallen van toekenning van een bescherming moet beperken aangezien de toestroom van asielzoekers; echter, kan dit beleid, in geen enkele geval, leiden tot de uitsluiting van mensen echt bedreigd in hun land van herkomst, waarvan angst gegrond is en die echt bescherming nodig hebben, zoals hier het geval is.

Ten slotte, zou de verzoeker Uw Raad willen informeren over het feit dat op geen enkele ogenblik de verzoeker zich heeft tegen gesproken gedurende zijn interview bij het Commissariaat-generaal. Het gehoor duurde drie uren. Gedurende deze drie uren, produceerde de verzoeker een consistente en constante verhaal vrij van enige tegenstrijdigheid.

Gezien al het bovenstaande, baseert de verwerende partij haar weigering om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op oppervlakkige elementen die het asielrelaas van de verzoeker en zijn geloofwaardigheid niet aantast. Op geen enkel moment, toont de verwerende partij aan dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer de verzoeker naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Een zorgvuldige en onpartijdige lezing van het gehoor van de verzoeker, zou Uw Raad aanmoedigen om de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet.

▪ *Vijfde grief: Betreffende het feit dat de neergelegde documenten de conclusie van de verwerende partij kunnen niet wijzigen omwille van de « wijdverspreide fraude » in Irak.*

De verwerende partij weigert de bewijskracht van de documenten die door de verzoeker werden ingediend - 1° een origineel paspoort, 2° een originele identiteitskaart, 3° een origineel nationaliteitsbewijs, 4° een kopie van de bewonerskaart van de vader van de verzoeker, 5° een kopie van de rantsoenkaart van de familie, 6° een kopie van de overlijdensakte van de broer van de verzoeker, 7° een kopie van het autopsierapport, 8° een klacht die door de verzoeker werd ingediend bij de politie, 9° drie politierapporten, 10° een verklaring die de verzoeker aflegde bij de rechtbank en 11° een lijstje met de contactgegevens van de broers en zussen van de verzoeker - omdat er, volgens de documentatie van de verwerende partij, een significante prevalentie van frauduleuze documenten is in de Irak maatschappij en iedereen er bijgevolg probleemloos aan valse documenten van allerlei aard kan geraken.

Zelf als de corruptie in Irak bestaat, kan de verwerende partij niet afleiden dat de documenten van de verzoeker vervalst zijn. Het is niet omdat fraude bestaat dat alle documenten vervalst zijn. De bronnen van de verwerende partij zijn algemene van aard en helemaal niet individuele. Dat betekent dat alle documenten van de verzoekers voor die enige reden zou kunnen worden uitgesloten. De verwerende partij is helemaal niet objectieve. In casu, heeft de verwerende partij niet aangetoond hoe deze documenten frauduleuze zou zijn en heeft geen bewijs dat deze documenten vals zijn.

Het is een beetje te gemakkelijk om dat argument te aanvoeren zonder te proberen om na te gaan als - in casu - de documenten echt frauduleuze zijn.

Daarover, bevestigen al deze documenten volledig de verklaringen van de verzoeker. Bovendien, beschrijven 1° de overlijdensakte van de broer van de verzoeker, 2° de kopie van het autopsierapport, 3° de klacht die door de verzoeker werd ingediend bij de politie, 4° de drie politierapporten en 5° de verklaring die de verzoeker aflegde bij de rechtbank, de feiten zoals verklaard door de verzoeker gedurende zijn gehoor. Er is geen tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van de verzoeker en deze documenten; en tussen de documenten zelf.

Door geen rekening te houden met deze documenten heeft de verwerende partij het artikel 27, b), van het K.B. van 11 juli 2003 geschonden.

▪ *Zesde grief: Subsidiaire bescherming*

In subsidiaire orde, vraagt de verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt herkend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Op grond van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet:

“§2. Ernstige schade bestaat uit:

a) Doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Het Hof van Justitie van de Europese Unie, in het arrest *Diakité*, omschrijft de notie internationaal of binnenlands gewapend conflict als « een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. » (CJUE, *Diakité*, § 28).

De verwerende partij trekt niet in twijfel, in haar beslissing, het bestaan van een gewapend conflict in Irak en in Bagdad.

Ze ontkent niet dat er hevige gevechten plaatsvinden (bomaanslagen, ontvoeringen, moorden, ...) waarvan burgers de eerste slachtoffers zijn (beslissing, p. 3). De verwerende partij trekt ook niet in twijfel dat het gewapend conflict plaats vindt in alle wijken van Bagdad.

Het COI Focus die ze heeft ingediend geeft een duidelijke lijst van de vele aanslagen die in Bagdad hebben plaats gevonden, en de vele problemen in verband met sjiitische milities die in alle vrijheid ongestraft soennitische burgers als doelwit nemen. Dit wordt ook bevestigd in verschillende rapporten van organisaties zoals Amnesty International (zie het laatste jaarverslag van Amnesty International over de situatie in Irak: AI, "Irak 2015/2016", <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/iraq/report-iraq/>)

Echter, is de tegenpartij van mening dat de hoofdstad van Irak niet wordt geteisterd door willekeurig geweld op dit moment.

Eerst en vooral, is het belangrijk te benadrukken dat de verwerende partij hier een onjuiste juridische kwalificatie maakt. Ze lijkt de noties van « gewapend conflict » en « willekeurig geweld » te verwarren. Inderdaad, om te beweren dat er geen willekeurig geweld tegen burgers is, verklaart de verwerende partij dat "Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS" en "evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger" (beslissing p. 5). Deze bevindingen vallen meer onder de kwalificatie van « gewapend conflict » dan de kwalificatie van « willekeurig geweld tegen burgers », notie die niet herleidbaar is tot gevechtssituaties.

Bovendien, is Bagdad niet het hoofdzakelijk strijd plaats tussen de Islamitisch Staat (IS) en het regeringsleger maar (i) wordt wel regelmatig getroffen door aanvallen van de IS en (ii) wordt beheerst door sjiitische milities.

(i) Noch heel recent kon er worden gelezen betreffende de aanvallen van de IS:

- "A car-bombing Saturday in southeastern Baghdad killed at least 21 people wounded at least 42 others, according to police and hospital officials. The attack targeted Shiite pilgrims walking to Baghdad's holy Kadhimiyah shrine, according to local police officials at the scene. But other Iraqi security officials say the attack targeted an open-air market. The two differing accounts could not be immediately reconciled. The officials all spoke on condition of anonymity as they were not authorized to speak to the press. While there was no immediate claim of responsibility for the attack, the Islamic State group has claimed similar attacks targeting Shiite pilgrims and civilians in Baghdad's Shiite neighborhoods. IS views Shiites as apostates deserving of death." (The Boston Globe, S. George, "At least 21 dead in Baghdad car bomb, officials say", online gezet op 30 april 2016, <https://www.bostonglobe.com/news/world/2016/04/30/least-dead-baghdad-car-bomb-officials-say/zGAHuskILb00O9wyFfvrCK/story.html>)

- "An Islamic State suicide bomber killed at least 41 people who had gathered to watch a soccer match in a stadium south of Baghdad on Friday evening, demonstrating the deadly threat still posed by the group as it is slowly being driven back from the territories it controls." (The Washington Post, M. Salim en L. Sly, "Islamic State suicide bomber kills dozens at a stadium south of Baghdad", online gezet op 26 maart 2016, https://www.washingtonpost.com/world/middle_east/suicide-bomber-kills-at-least-25-at-a-soccer-stadium-south-of-baghdad/2016/03/25/36a2971c-f2b2-11e5-a2a3-d4e9697917d1_story.html)

- "A truck bomb at an Iraqi checkpoint south of Baghdad killed at least 60 people and wounded more than 70 on Sunday, medical and security officials said, and Islamic State claimed responsibility for the blast" (Reuters, "Islamic State truck bomb kills at least 60 people south of Baghdad", online gezet op 6 maart 2016, <http://www.reuters.com/article/mideast-crisis-iraq-blast-idUSKCN0W80ED>)

- "Islamic State launched separate attacks on Iraq's capital Sunday, including the largest in two years on the city's outskirts and a bombing that killed at least 54 people, officials said. The attacks show how Islamic State continues to pose a formidable threat to Iraq's political and security center even after recent losses in other regions. The assault on the Baghdad suburb of Abu Ghraib marked the largest-scale attack there since the militancy swept through Iraq in 2014. Meanwhile, the marketplace bombing, in the heart of Baghdad, resulted in one of the highest death and injury tolls from a single bombing in the past couple of years. [...] Hours later, Islamic State claimed a twin suicide bombing in Mraid, a large outdoor market in Baghdad's Sadr City, that security officials said killed at least 54 people and injured 85 more. Officials said the toll was likely to rise as many of the wounded were in critical condition." (The Wall Street Journal, "Islamic State Launches Attacks in Baghdad", online gezet op 29 februari 2016, <http://www.wsj.com/articles/islamic-state-militants-fight-iraqi-forces-in-abu-ghraib-1456668706>)

Betreffende de IS, stelde de krant « Le Monde » dat « l'EI privilégie les attaques de diversion pour fixer les troupes irakiennes loin du front, les obligeant à se redéployer en position défensive autour de la capitale, et pour attiser les tensions confessionnelles entre sunnites et chiites » (H. SALLON, « L'état Islamique multiplie les attaques en Irak », Le Monde, <http://www.lemonde.fr/proche>

orient/article/2016/03/09/l-etat-islamique-multiplie-les-attaques-en-irak_4879246_3218.html#XLFJ8tLrw5J5SSY.99, online gezet op 9 maart 2016).

(ii) Voorts, blijkt uit de bestreden beslissing dat « de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden » (beslissing, p. 5).

Deze sjiitische milities zijn gewapend, betaald en gesteund door de Iraakse regering (zie in deze zin het artikel van Human Rights Watch, « Iraq: Possible War Crimes by Shia Militia - Sunnis Targeted in Muqadadiya after ISIS Attack », 31 januari 2016, <https://www.hrw.org/news/2016/01/31/iraq-possible-war-crimes-shia-militia> ; het rapport van de United States Army War College, « Iraq's Shia Warlords and Their Militias: Political and Security Challenges and Options », juni 2015, <http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pdffiles/PUB1272.pdf>).

Amnesty International wijst erop dat de « Shi'a militias, for their part, have been taking advantage of the atmosphere of lawlessness and impunity to abduct and kill Sunni men, seemingly in reprisal or revenge for IS attacks and at times also to extort money from the families of those they have abducted » (Amnesty International, « Absolute impunity – Militia rule in Irak », 2014, <https://www.amnesty.org/en/documents/mde14/015/2014/en/>).

Het probleem is trouwens zodanig dat Amnesty International een rapport heeft geschreven dat zich uitsluitend bezighoudt met dit probleem en de straffeloosheid die eraan verbonden is. Dit verslag vermeldt een stapel van getuigenissen van gezinnen die ontvoering, mishandeling en moorden hebben meegemaakt simpelweg omdat ze van soennitisch geloof zijn of omdat ze afkomstig zijn uit gebieden waar IS geïmplanteed is en daarom worden gezien als leden van IS. (Amnesty International, « Absolute Impunity – Militia rule in Irak », 2014, <https://www.amnesty.org/en/documents/mde14/015/2014/en/>):

“A government official explained his understanding of the pattern to Amnesty International: “Sunni men of fighting age who come from, go to or live near areas where there are IS groups tend to be considered by many militias to be terrorists or terrorist supporters and that is why they often get killed, whereas some militiamen target Sunnis in blind revenge for the crimes committed by Sunni terrorist groups. I'm afraid that we're regressing back to the situation as it was seven or eight years ago, when this behaviour was very widespread”. (p. 7)

“In September 2014, a member of the 'Asa'ib Ahl al-Haq militia on duty at a checkpoint north of Baghdad, unaware that he was speaking in front of an Amnesty International delegate, said nonchalantly that “if we catch ‘those dogs’ [Sunnis] coming down from the Tikrit area we execute them; in those areas they are all working with Daesh (IS). They come to Baghdad to commit terrorist crimes. So we have to stop them”” (p. 18)

“A 68-year-old man who fled the western city of Falluja when it came under IS control in January 2014 told Amnesty International that he regularly returns to Falluja: “IS terrorists looted my house after my family and I fled, [...] I go to Falluja regularly to keep an eye on my home and my property; only I can go because I am old. My sons cannot go. It would be too dangerous for them. They could be killed by Shi'a militias on the road between Baghdad and Falluja, as they treat anyone going to or coming from Falluja as a terrorist and often kill people on that road. And the IS gangs in Falluja would consider my sons as government collaborators because they left Falluja and are living in Baghdad.”” (p. 18)

“The human rights abuses detailed in this briefing are extremely serious and some constitute war crimes, notably the widespread killings by paramilitary Shi'a militias. The Iraqi central government authorities bear a significant part of responsibility for the crimes committed by these militias. Militias have been armed, and/or allowed to be armed, by the state; successive governments have allowed and encouraged militias to operate outside any legal framework; and they have not been held accountable for the crimes they have been perpetrating.” (p. 24)

Als gevolg, zijn burgers nog steeds massaal getroffen door geweld die zich in de Iraakse hoofdstad afspeelt.

Een recent rapport van de Verenigde Naties zegt op de "ernstige en uitgebreide" gevolgen van het conflict in Irak op burgers: « From 1 January 2014 through to the end of October 2015, UNAMI/OHCHR recorded at least 55,047 civilian casualties as a result of the non-international armed conflict in Iraq: 18,802 killed and 36,245 wounded. During the period covered by this report, 1 May to 31 October 2015, a minimum of 10,911 civilian casualties resulted from the ongoing violence, including at least 3,855 persons killed and 7,056 wounded. Baghdad was the most affected governorate, with a minimum of 6,168 civilian casualties (1,875 killed and 4,293 wounded). (...) Improvised explosive devices (IEDs), including body-borne (BBIED), vehicle-borne (VBIED), and suicide vehicle-borne (SVBIED) devices,

were the deadliest tactic used against civilians, resulting in at least 7,086 civilian casualties (1,717 killed and 5,369 wounded) during the reporting period. As noted, the actual number of civilian casualties could be much higher than those recorded. Additionally, the number of civilians who have died from the secondary effects of violence, such as lack of access to basic food, water or medical care is unknown. (...) The ongoing hostilities in Iraq continue to cause massive displacement of civilians. From January 2014 through 29 September 2015, a total of 3,206,736 persons had become internally displaced in Iraq (...). The governorates with the highest number of IDPs are Anbar and Baghdad, with 583,050 and 577,584 displaced, respectively. » (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and United Nations Assistance Mission for Iraq, « Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 May – 31 October 2015 », <http://www.ohchr.org/Documents/Countries/IQ/UNAMIRreport1May31October2015.pdf>, pp. 5-6)

Teneinde, op zaterdag 30 april 2016, werd een noodtoestand uitgeroepen door Iraakse functionarissen voor de hele stad Bagdad na honderden demonstranten loyaal aan de populaire sjiitische imam « Muqtada al-Sadr » de zwaar versterkte Groene Zone hebben geschonden in antwoord op de oproep van hun leider om de regering onder druk om te hervormen:

« Iraqi officials declared a state of emergency for all of Baghdad on Saturday after protesters loyal to popular Shiite cleric Muqtada al-Sadr breached the heavily fortified Green Zone, home to government buildings and foreign embassies, including the American one. "Iraq security authorities have declared a state of emergency in Baghdad", said Brig. Gen. Saad Mann, a spokesman for the Iraqi military. "All gates that lead to Baghdad are closed. No one is allowed to enter into Baghdad, only those who want to leave Baghdad can do so." (...) Supporters of Sadr, whose fighters once controlled swaths of Baghdad and helped defend the capital from ISIS, have been demonstrating for weeks at the gates of the Green Zone, responding to their leader's call to pressure the government to reform. Saturday was the first time the protesters breached the compound's walls. » (M. Abbas, F. B. Bruton and E. Chuck, « Baghdad in State of Emergency After Supporters of al Sadr Storm Green Zone », <http://www.nbcnews.com/storyline/iraq-turmoil/baghdad-state-emergency-after-supporters-al-sadr-storm-green-zone-n565266>)

Nog eens, toont dit gebeurtenis de onzekerheid die plaatsvindt in Bagdad en dat alles kan gebeuren, zelfs in de meest beschermde plaatsen.

Overeenkomstig de rechtspraken Diakité en Elgafaji van het Europees Hof van Justitie, zou de verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus moeten krijgen met toepassing van het artikel 48/4, c), van de vreemdelingenwet van 1980.

Als Uw Raad vaststelt dat er geen spraak van willekeurig geweld in de zin van het artikel 48/4, §2, c) is, is er geen twijfel dat het terugsturen van de verzoeker naar zijn land van herkomst - zelfs in Bagdad - hem aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen zou blootstellen overeenkomstig met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Een complete en grondige analyse van de zaak, zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Inderdaad, is het geweld die vandaag plaats vindt in Bagdad zodanig dat de aanvrager, als hij naar zijn land van herkomst terug gestuurd zou worden, het risico zou lopen om aan onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van de Europese Conventie blootgesteld te worden.

Als gevolg, gelet op het feit dat er momenteel nog steeds een gewapend conflict plaats vindt in Bagdad conflict tussen de strijdkrachten van het regime, de rebellen en de Islamitische Staat, valt de verzoeker onder de condities om van de subsidiaire bescherming te genieten in overeenstemming met artikel 48/4, c) - of ten minste in overeenstemming met artikel 48/4, b) - van de Vreemdelingenwet van 1980. Door de tegenovergestelde beslissing te nemen maakt de verwerende partij een manifeste appreciatie fout.

Besluit

Verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend moet worden in de zin van artikel 48/4 van Vreemdelingenwet.

Het profiel van de verzoeker maakt hem tot een belangrijk doelwit zoals hierboven getoond en, in het algemeen, is de veiligheidssituatie in Bagdad heel slecht."

2.1.2. In een aanvullende nota van 10 oktober 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016
- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016
- een nota "Irak – Vrijwillige terugkeer" van 24 juni 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen en nationale bepalingen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Los van de vaststelling dat verzoeker niet betwist dat zijn problemen niet onder de gronden van het vluchtelingenverdrag vallen, spreekt hij wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet betreft op zeer algemene wijze de argumenten van de motivering van de bestreden beslissing tegen. Hij is van mening dat verzoeker zijn asielrelaas aannemelijk heeft gemaakt, maar beperkt zich tot de stelling dat (i) hij zijn verklaringen handhaaft over de reden waarom hij in het bijzonder werd gevisieerd door een groep criminelen, dat (ii) rekening dient te worden gehouden met de traumatische effecten van de gebeurtenissen die verklaren waarom zijn verklaringen over de dag dat zijn broer werd vermoord niet doorleefd zouden zijn en met zijn antwoorden op de vragen, dat (iii) hij zich vergiste omtrent de precieze tijdstippen waarop de criminelen naar zijn winkel kwamen en hij verrast was door de grondigheid waarmee hij op de vragen zou moeten antwoorden, dat (iv) hij het logisch en normaal vindt dat hij geen interesse heeft in de verdere evolutie van zijn problemen, hij vraagt om rekening te houden met zijn individuele situatie, los van het asielbeleid van de staatssecretaris, en het feit dat hij zich niet heeft tegengesproken, dat (v) hij bevestigt dat hij geen vervalste documenten heeft voorgelegd en vraagt om deze in rekening te brengen.

De Commissaris-generaal heeft gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria van de Conventie van Genève, namelijk ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u problemen kreeg met een groep criminelen die zich uitgaven als leden van al-Hashd al-Shaabi. U en een heleboel andere handelaars uit de al-Sinak wijk werden om financiële bijdrages gevraagd, die jullie weigerden te betalen, waardoor de situatie uiteindelijk escaleerde en uw broer vermoord werd. U stelde dat u gevisieerd werd door deze groep criminelen, omdat zij dachten dat u anderen had aangezet om niet te betalen en u op die manier ervoor zorgde dat ze in uw buurt geen geld konden ophalen. Uit niets blijkt dat u gevisieerd werd, omwille van een van de criteria van de Conventie van Genève. Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen die verband houden met één van de hierboven vernoemde criteria van de Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U diende een klacht in bij de politie na de moord op uw broer. De politie kwam ter plaatse en nam uw verklaring en die van uw buurman op. Er werd tevens een autopsierapport opgesteld en de klacht werd overgemaakt aan de rechtbank. Voordien had u geen klacht ingediend naar aanleiding van de afpersing en bedreiging, maar u verklaarde dat u niet naar de politie stapte, omdat u dacht dat ze toch niets zouden doen en u verwees naar de algemene veiligheidssituatie in Bagdad (CGVS pg 12). Uit niets bleek dat u geen bescherming zocht of kreeg omwille van een de redenen die verband houden met de Vluchtelingenconventie. Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat uw aanvraag vreemd is aan de Conventie van Genève.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend, indien hij een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. U hebt echter niet aannemelijk kunnen maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming a) en b). De geloofwaardigheid van uw relaas wordt immers ondermijnd door een aantal zaken:

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u in het bijzonder gevisieerd werd door de groep criminelen. U stelde dat alle handelaars in de buurt om geld gevraagd werd en dat niemand van hen betaalde. U verklaarde dat de andere handelaars uit uw buurt geen verdere problemen kenden met deze groepering, terwijl u persoonlijk een ernstige bedreiging kreeg en uw broer vermoord werd. U stelde dat u gevisieerd werd, omdat de criminelen dachten dat u de andere handelaars ertoe aangezet had om niet te betalen. U vermoedde dat ze dit dachten, omdat u geen aandacht aan hen besteed had toen ze bij u langs kwamen, omdat u steeds weigerde te betalen en door de manier waarop u met hen gepraat had (CGVS pg 17 en 18).

Bij de DVZ had u dan weer verklaard dat de omstaanders bij de ruzie op 28 mei 2015 gezegd hadden dat u hen had aangespoord om niet te betalen. Hiermee geconfronteerd zei u dat u zoiets niet gezegd had tijdens het interview bij de DVZ en dat de tolk u misschien niet goed begrepen had (CGVS pg 19). Nochtans verklaarde u dat het interview bij de DVZ goed verlopen was en werden uw verklaringen na het interview voorgelezen in het Arabisch, zodat u de mogelijkheid had om correcties aan te brengen, indien iets verkeerd genoteerd zou geweest zijn. Bijgevolg is het louter verwijzen naar een mogelijke vertaalfout, onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd, door uw niet doorleefde verklaringen over de dag dat uw broer vermoord werd. Toen u gevraagd werd heel gedetailleerd te beschrijven wat er allemaal gebeurd was op die dag, herhaalde u in bijna exact dezelfde bewoordingen wat u voordien verklaard had (CGVS pg 13 en pg 9), en kon u geen enkel detail toevoegen aan uw bondige verklaring, terwijl u gevraagd werd om de zaken heel gedetailleerd te beschrijven. Dit wijst op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen. Toen u nogmaals de kans geboden werd meer details te geven, kon u niets meer vertellen dan dat uw broer op de grond lag in de winkel, dat hij de winkel aan het poetsen was en dat hij met twee kogels beschoten was. U kon niet vertellen in welke positie u uw broer had aangetroffen en u beperkte zich tot het uiterst summiere antwoord dat hij gewoon op de grond lag en met twee kogels beschoten was (CGVS pg 13).

Voorts legde u vage verklaringen af over de criminelen die u bedreigden en de tijdstippen waarop ze naar uw winkel kwamen. U verklaarde dat ze de eerste keer langskwamen op 10 mei 2015, dat ze een vierde keer kwamen op 28 mei 2015 en dat uw broer vermoord werd op 2 juni 2015. Toen u echter gevraagd werd naar de andere keren dat zij bij u langs kwamen, werd u plots erg vaag, en kon u zich niet veel meer herinneren. Het contrast tussen enerzijds de exacte data die u kon opgeven en de erg vage verklaringen anderzijds, roept vragen op. U verklaarde dat u zich niet kon herinneren wanneer de criminelen voor de tweede keer langskwamen, dat het een week later was en herhaalde nogmaals dat u het zich niet kon herinneren (CGVS pg 12). De derde keer dat ze geld kwamen vragen, gebeurde volgens u drie à vier dagen later. Toen u gevraagd werd hoeveel tijd verstreken was tussen de derde en de vierde keer, zei u dat het ongeveer dertien dagen was (CGVS pg 12). Wanneer de verschillende tussenperiodes bij elkaar opgeteld worden, blijkt de door u opgegeven situering in de tijd niet te kloppen. De eerste keer dat ze kwamen was op 10 mei, de tweede keer een week later, wat dan 17 mei moet geweest zijn, daarna drie of vier dagen later, dat moet dan rond 20 of 21 mei geweest zijn, waardoor er tussen de derde en de vierde keer, geen dertien dagen konden zitten, maar slechts zeven of acht dagen, wat toch bijna een verschil van een week geeft. U bleef ook erg vaag over uw belagers en kon slechts een heel summier beschrijving geven van de criminelen, waarmee u nochtans vier keer contact gehad hebt. U verklaarde dat ze gemaskerd waren, militaire kledij droegen en gewapend waren. Toen u gevraagd werd iets meer te vertellen over de twee personen van de groep waarmee u gesproken had, zei u enkel dat ze gemaskerd waren en u enkel hun ogen kon zien en dat ze groot waren. U vertelde dat ze een vlag bij hadden van al-Hashd al-Shaabi om zich te kunnen uitgeven voor leden van deze groepering, maar u kon enkel een zeer vage beschrijving van deze vlag geven. U antwoordde enkel dat ze een witte kleur had en dat er misschien twee geweren op stonden. Nadat u gevraagd werd of er nog andere kleuren op te zien waren, voegde u nog toe dat er ook groen op de vlag stond (CGVS pg 11). Indien u werkelijk vier maal met deze criminelen geconfronteerd zou geweest zijn, zou toch van u mogen verwacht worden dat u meer details over hen kan verstrekken.

Ten slotte wordt uw geloofwaardigheid in sterke mate aangetast, door uw opvallend gebrek aan interesse in de verdere evolutie van uw problemen. U nam namelijk geen contact meer op met de andere handelaars om na te gaan of de criminelen nog terugkwamen naar uw winkel (CGVS pg 17). U zei dat u bang was, dat u geen aandacht had om zoiets te doen en dat u bezig was het bedrag te verzamelen dat u nodig had om Irak te kunnen verlaten (CGVS pg 17). U wist niet of u nog gezocht wordt door deze personen en zocht geen contact met de andere handelaars om na te gaan of de groep criminelen nog actief was in uw buurt (CGVS pg 17). Het kan niet overtuigen dat u op geen enkel ogenblik eraan gedacht zou hebben om de handelaars uit uw buurt, die u goed kende, aangezien jullie geregeld samen kwamen om zaken die in de buurt gebeurden te bespreken (CGVS pg 18), op te bellen om te informeren naar de situatie. U bleef nog enkele maanden in Irak na de gebeurtenissen in uw wijk (CGVS pg 17) en ook nadien mag van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de situatie in uw buurt, omdat het voor u niet bijzonder moeilijk kan zijn om een of meerdere handelaars uit uw buurt eens te contacteren en te informeren naar de situatie.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de problemen die u kreeg met een groep criminelen die zich uitgaven voor al-Hashd al-Shaabi en de moord op uw broer Durham. Wat de documenten betreft, die u voorlegde ter staving van de moord op uw broer, namelijk een kopie van de overlijdensakte, een kopie van een autopsierapport, een kopie van de klacht die u indiende, drie kopieën van politierapporten en een kopie van uw verklaring voor de onderzoeksrechtbank, dient opgemerkt te worden dat aan documenten

slechts bewijswaarde kan gehecht worden indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De bewijswaarde van Irakese documenten is bijzonder beperkt, gezien de wijdverspreide fraude met documenten. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, blijkt dat zowat elk document op frauduleuze wijze kan verkregen worden. De door u voorgelegde documenten kunnen de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen, dan ook niet opheffen. Bijgevolg komt u in niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

(...)

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw origineel paspoort, uw originele identiteitskaart, uw origineel nationaliteitsbewijs, een kopie van de bewonerskaart van uw vader en de kopie van jullie voedelsrantsoenkaart, staven uw identiteit, nationaliteit en afkomst uit Bagdad, gegevens die door het CGVS niet betwist worden. Het lijstje met de contactgegevens van uw broers en zussen legde u louter ter info voor, en bevat geen informatie die relevant is voor uw asielaanvraag.”

De loutere beweringen van verzoeker volstaan niet om bovenstaande vaststellingen te weerleggen, nu zijn vrees voor vervolging niet gelinkt wordt aan de gronden van het vluchtelingenverdrag en hij verder zijn problemen niet aannemelijk maakt aan de hand van geloofwaardige en doorleefde verklaringen.

Wat de eerste grief betreft, besluit de Raad, na lezing van de verklaringen, dat verzoeker met het volharden in zijn verklaringen de motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt. Verzoeker heeft wel degelijk eerst verklaard dat de omstanders bij de vechtpartij van 28 mei 2015 hebben gezegd dat hij hen had aangespoord om niet te betalen, zodat de criminelen hiervan op de hoogte zijn. Nadien wijzigt verzoeker zijn verklaringen hierover, zoals correct wordt weergegeven in de bestreden beslissing. In het verzoekschrift poogt verzoeker alsnog zijn verklaringen bij te schaven om deze min of meer coherent te laten overkomen, maar dit doet geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Ten tweede, over de verklaringen over de dag dat zijn broer werd vermoord, volstaat een loutere bewering dat hij omwille van de traumatische effecten geen voldoende gedetailleerde verklaringen kan afleggen niet. Verzoeker weerlegt de motivering van de bestreden beslissing evenmin door de verwijzing naar een aantal antwoorden die betrekking hebben op eerder algemene vragen aangaande de verdere afwikkeling van de moord op zijn broer.

Wat de derde grief betreft, acht de Raad het motief dat verzoeker tot op de exacte dag 3 data kent, maar voor het overige in het duister tast over wanneer de criminelen bij langs kwamen, pertinent. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers duidelijk dat hij zeer vaag blijft en verklaart dat hij zich weinig kan herinneren. Verzoekers conclusie dat hij zich waarschijnlijk vergiste omtrent de precieze tijdstippen waarop de criminelen voor de derde en de vierde keer langskwamen is wel degelijk een indicatie voor de ongeloofwaardigheid, gelet op de vele vage verklaringen over de voorgehouden problemen. Ook het feit dat hij verrast is door de grondigheid waarmee hij op vragen over de criminelen moet antwoorden, doet geen afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing.

Het vierde argument, aangaande zijn gebrek aan interesse voor de verdere evolutie van zijn problemen, blijft eveneens overeind aangezien verzoeker niet verder komt dan dit motief als oppervlakkig en ongegrond te beschouwen. Hij toont niet aan dat geen rekening werd gehouden met zijn individuele situatie, aangezien in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt ingegaan op zijn verklaringen over het waarom hij niet beter op hoogte is van de evolutie van zijn voorgehouden problemen. Verder ziet de Raad niet in welke relevantie het heeft om te verwijzen naar het beleid van de staatssecretaris, nu de bestreden beslissing werd genomen door de Commissaris-generaal die in de uitoefening van zijn bevoegdheid onafhankelijk is. Het feit dat verzoeker tijdens het CGVS-interview geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zeer vage en weinig doorleefde verklaringen heeft afgelegd over zijn asielmotieven, wat op zich afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien werd vastgesteld dat verzoeker wel degelijk zijn verklaringen gedurende de asielprocedure bijschaaft, zoals werd vastgesteld bij de bespreking van de eerste grief.

Wat de vijfde grief betreft, met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten bevestigt de Raad dat zij slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden asielmotieven, met als gevolg dat de documenten die ter staving hiervan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 3), namelijk de SRB "*Irak. Valse documenten en corruptie*" van Cedoca van 3 februari 2012, blijkt dat er in Irak een ernstige graad van corruptie en documentenfraude heerst die tot gevolg heeft dat de authenticiteit van een bepaald attest of document geen garantie biedt voor de juistheid van de informatie die het bevat. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de objectieve bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelofwaardigheid van verzoekers asielmotieven te herstellen.

Verzoeker beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt.

De aangehaalde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.4. De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 16, nr. 2) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht.

Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt.

Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen.

In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Zo wordt onder meer zowel door verzoeker als de Commissaris-generaal verwezen naar de autobom die op 30 april 2016 ontplofte in Nahrawan en het artikel van Human Rights Watch *"Iraq: Possible War Crimes by Shia Militia – Sunni Targeted in Muqadadiya after ISIS Attack"*.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig november tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP